

Plechovka

Napsal uživatel Jaroslava Šálková - Kavče
Čtvrtek, 20 Leden 2011 19:33

V sobotu večer zatoužili tři trampové z Vraního údolí po nějaké kratochvíli a tak z vedlejšího campu unesli Drobku, zvanou Holka Lamželezo. S hurónským řevem ji odvěkli do údolí. Tam je Drobka svými kovářskými dlaněmi ztrestala a vítězně se vrátila ke svým, přičemž nezapomněla odnést kotel guláše. Tři trampové usínali s prázdným žaludkem. Ráno odešel šerif Lotoska k potoku, aby douškem vody zahnal hlad a vrátil se rozezlen.

„Budu vás muset zpráskat,“ zaburácel na Ringle Kida a Péťu, kteří se povalovali u ohniště a snili o snídani. „Někdo z vás hodil k potoku plechovku od toho včerejšího guláše!“

„Já ne,“ ohradil se Péťa.

„Já bych něco takového nikdy neudělal,“ prohlásil hrdě Ringle Kid.

Šerif se na ně zamračeně podíval, ale neříkal nic. Za chvíli přišla Drobka, přinesla paštiku a snídaně rozjasnila šerifovu tvář.

„Když nad tím teď přemejšlím,“ ozval se Péťa trpělivě foukající do horkého čaje, „tak se musím přiznat, že jsem jednou v lese upustil papír vod sušenek a byl jsem línej se pro něj sehnout. Ale to už je strašně dávno. Teď by se to nemohlo stát.“

„Když jsem byl ještě zelenáč, tak jsem vyhodil z vlaku flašku vod piva,“ připojil se Ringle Kid, „ale tu plechovku jsem k našemu potoku vážně nedal.“

Šerif je poslouchal a potom kajícně pravil: „Z toho si nic nedělejte, to já jsem ulomil takovej malej smrček. Zakop jsem a sletěl přímo na něj...“

„Chá!“ zařval Ringle Kid, „šerif je největší ničitel přírody! Nejspíš má na svědomí i ten dnešní případ!“

Drobka přestala mazat chleba paštikou, vypískla a převalila se za nejbližší pařez. Šerif temně zavrčel a vrhl se Ringle Kidovi na krk. V údolíčku propukla nelítostná bitva.

Nikdo si nevšiml, že se po břehu potoka prochází malý svižný tramp a pilně hledá po zemi.

Chvilku se zájmem pozoroval motanici na campu, pak přistoupil blíž a řekl: „Nerad ruším zábavu, ale neviděli jste takovou prázdnou gulášovou konzervu? Chtěl jsem do ní nabrat trochu vody a někdo mi ji vodnes...“

Povídka, kterou Kavče napsala ve svém ranném období, je ze soutěže o Dřevěný totem z přelomu 70-tých a 80-tých let.